

Kort boekverslag **Zonder genade (Renate Dorrestein)**

Hanneke Luth

© havovwo.nl (januari 2004)

Titel:	Zonder genade
Auteur:	Renate Dorrestein
Uitgever:	Contact
Jaar van uitgave/ eerste druk:	2001
Aantal bladzijden:	256

Motivatie voor de keuze

Ik heb dit boek gekozen omdat ik heel graag boeken van Dorrestein lees, vooral de nieuwere. De oudere zijn wat meer luguber. Ook sprak de achterkant me aan, een ingewikkeld, psychologisch verhaal over innerlijke strijd en verhoudingen tussen mensen. Het was natuurlijk ook makkelijk omdat we het boek zelf hebben.

Samenvatting

Het verhaal gaat over Phinus en Franka, die in een soort van nachtmerrie zijn beland na de dood van hun kind, Jem.

Een half jaar na de dood van Jem gaan Phinus en Franka er maar eens een weekendje tussenuit naar het platteland in Aduard. Vanaf dat moment wordt duidelijk hoe die twee mensen steeds verder uit elkaar groeien.

Beiden verwerken ze op een andere manier de dood, wat een ontzettende negatieve uitwerking heeft op hun relatie. Franka is bezig met rouwen. Ze heeft veel verdriet en toont dat ook. Phinus daarentegen, stort zich op wraak- en schuldgevoelens.

Phinus en Franka besluiten een wandeling te maken, maar dit eindigt in slaande ruzie. Franka loopt weg, en botst tegen 2 meisjes aan. Phinus denkt dat de twee meisjes het op Franka hebben voorzien en gaat Franka achterna. Als hij Franka ineengedoken ziet zitten denkt hij dat de meisjes haar hebben aangevallen. Voordat hij alles goed door heeft, heeft hij de meisjes al flink toegetakeld.

Om het goed te maken brengt hij ze dan naar huis. Na lang rijden komen ze terecht bij een daglonershuisje waar de twee meisjes, Astrid en Melanie, slapen wanneer ze het laat hebben gemaakt. Vervolgens worden Franka en Phinus erin opgesloten, wanneer de meisjes zogenaamd hulp gaan halen, omdat Franka gewond is. De volgende ochtend pas kunnen ze uit het huisje komen.

Ondertussen kom je d.m.v. terugblikken steeds meer over Phinus, Franka en Jem te weten. De moord op Jem was vreselijk. Hij ging voor de eerste keer echt uit met een meisje. 's-Nachts kwamen er twee politieagenten aan de deur: Jem is een paar keer in zijn hoofd geschoten.

Jem had aan de dader gevraagd waar hij nou mee bezig was en vervolgens kreeg hij een paar kogels door zijn hoofd heen. Phinus ging als een gek achter de dader aan.

Het wordt een grote hel. Franka is bezig met het verwerken en accepteren dat Jem dood is, terwijl Phinus bezig is met de dader. De dader krijgt een gevangenisstraf van vijf jaar wat voor Phinus absoluut onvoldoende is: hij gaat in hoger beroep. Dan komt er nog een grotere teleurstelling: de dader krijgt maar drie jaar.

Franka begint steeds minder van Phinus te begrijpen en andersom precies hetzelfde.

Dan komt Sanne bij Phinus en vertelt dat ze zwanger is van hem (ze hadden met elkaar gevreeën na de begrafenis van Jem). Sanne wil het kind laten weghalen maar Phinus wil dat niet, omdat hij nu eindelijk een kind heeft die zijn genen bezit. Phinus is namelijk op jonge leeftijd al wees geworden, en Jem was eigenlijk niet zijn kind, maar dat van Franka's vorige man. En omdat Franka kanker heeft gehad kan ze geen kinderen meer krijgen, dus Phinus ziet dit als een unieke kans. Het gesprek eindigt in ruzie. Later gaat Phinus op zoek naar Sanne. Hij belandt in een café waar hij een meisje vraagt naar Sanne. Hij bestelt twee keer twee witte wijn, maar komt erachter dat hij geen geld bij zich heeft en moet pinnen. Uiteindelijk, nadat hij zich niet kon beheersen, omdat een paar jongeren hem zaten te treiteren, verliest hij zijn beheersing en belandt zo op het politiebureau. Nadat hij alles heeft verteld, voelt hij zich opgelucht en gaat in de cel over alles nadenken. Hij verliest zijn schuldgevoel en voelt dat hij klaar is voor waar hij eigenlijk al direct mee had moeten beginnen na de moord op Jem: het rouwproces.

Kort boekverslag *Zonder genade* (Renate Dorrestein)

Hanneke Luth

© havovwo.nl (januari 2004)

Mening

Ik vond het een geweldig boek, de emotie is duidelijk aanwezig terwijl het niet bij naam genoemd wordt. Er worden situaties beschreven waaruit emoties heel duidelijk spreken, dat je precies weet hoe iemand zich voelt, zonder dat gezegd wordt wat de emotie is. De angst om Jem te vergeten, de drang om de dader te vinden, de wil om Jem te blijven herinneren.

Ook het taalgebruik en de manier van dingen verwoorden vond ik heel gaaf, heel literair. Ik kan niet precies aangeven waarom het me zo aanspreekt maar ik vind het echt heerlijk om te lezen. Je zit helemaal in het boek, je kan niet stoppen met lezen. Ik heb het boek inmiddels ook twee keer gelezen, gewoon omdat het zo mooi is. De tweede keer heb ik het op een vrije middag in een ruk uitgelezen. Echt een aanrader, al moet je er wel van houden.

Het waren ook geen moeilijke zinnen en het verhaal was makkelijk te volgen. Er werd niet te veel gebruik gemaakt flashbacks, alleen om aan te geven hoe de situatie was voor Jems dood, dus dat was ook heel overzichtelijk.

Stellingen

Het is heel psychologisch, misschien te, de spanningen zijn wat overdreven.

Je krijgt een slecht beeld van wat voor jongen Jem precies was, dat wordt niet duidelijk gemaakt.